

Ch ng 18

Tìm L i

Tô M t d i m t ng m nhìn thành ph v n còn xa l i v i cô. Ngoài c a s , s c tr i u ám, l i s p m a.

Cô c m di ng, suy t h i lâu. Cô không tr l i tin nh n, ch th dài, th m ngh , ai mà không có d c v ng? Ai mà không mu n s kích thích? Em cho r ng th a m d c v ng là m t s li u m ng nh ng ch c m th y ó là th a hi p v i b n thân.

M y ngày nay cô u l ng l , nh c nh b n thân nên i th m V ng Á Nam tr c khi lên ng, nh ng ngày qua ngày, cô v n không có d ng khí.

Tô M t ng m ngh , chi u nay mình s i th m bà y, hay là bu i t i?

Tùng Dung g i i n, h ng p Tô M t khách s n vào bu i tr a. Ch ta t ra r t nhi t tình: “Tr i m a l n, cô không có ô tô nên tôi b o lão Tri u n ón cô, anh ta s p n n i r i”.

Ngay sau ó, cô nghe th y có ng i b m còi xe d i nhà.

Tô M t nhìn ra ngoài c a s , qu nhiên là xe c a lão Tri u. Cô không t i n t ch i, ành c m ô i ra ngoài.

Hai ng i g p m t, Tô M t t ra ng ng ng ng. Lão Tri u không h nh c n v i h i c ông, ch nói n khách s n này r t ngon, hôm nay mu n m i cô n m th . Anh ta than phi n con trai Tùng Dung ngh ch ng m nh th nào, l i nói ch c Tùng Dung ã g i món, i s m không b t c ng... Hai ng i nh v a m i nói chuy n d m ba câu, xe ô tô ã t i n i.

L i là phòng n riêng. Tô M t và lão Tri u i vào, ch th y m t mình Tùng Dung ng i ó. Nhân viên ph c v h i ng i ã n ch a, có c n d n th c n ngay bây gi không...

Tùng Dung lên t i ng: “Các anh làm nhanh lên, tôi ói r i”.

“Nh ng ng i khác âu r i?” Tô M t h i.

Lão Tri u li c nhìn Tùng Dung. “Ch c không còn ai n a, ch còn m y chúng ta. Chúng ta c n tr c i!”

Tô M t im l ng.

Lão Tri u v a nói chuy n v a n. Anh ta t nhiên ch vào n i canh, c n nh n. “Món anh b o em g i không ph i món này”.

“Em h i anh trong i n tho i, anh nói món này còn gì?” Tùng Dung ph n bác.

Lão Tri u l m b m, “Anh nói món này sao? Anh ch ng nh gì c ”.

Tô M t khuyên can, “Món nào mà ch ng nh nhau”.

Lão Tri u nói: “Món canh này h i béo. Anh b o em g i canh m ng khô...”
Anh ta ang nói thì đ ng l i.

Tô M t cúi u, l ng l n.

Tùng Dung t ra b c đ c: “ àn ông các anh c ng th t là... có lúc nói xong l i quên ngay, lúc thì th này lúc thì th n , ch ng bi t là th t hay gì . Nh ng lúc nói cho ng i ngoài nghe, không bi t có ph i các anh ang đi n trò không? Sao không đ t khoát m t chút, ng i ta còn bi t ng...”

Lão Tri u “ch c” m t ti ng. “Em nói ít thôi!”

Tô M t th p th m không yên. C a phòng t nhiên m ra, ng i i vào qu nhiên là V ng C An.

Tùng Dung l p t c im l ng. Lão Tri u t i c i chào h i.

V ng C An g t u v i b n h , li c nhìn Tô M t. Anh h i do đ , cu i cùng ng i xu ng phía lão Tri u, cách m t chi c gh , v a khéo i đi n v i Tô M t.

Ngoài Tri u T ng Khánh, ba ng i còn l i r t ki m l i. Tô M t cúi u g p th c n. Tùng Dung c ng ch t p trung n u ng. Lão Tri u ch t kéo tay áo ch ta. “Em ph i v s m ón con, úng không?”

Tùng Dung m c k , ti p t c nh m nháp n. Nhân lúc lão Tri u ba hoa v i V ng C An, ch ghé sát tai Tô M t, nói nh : “Cô ng trách tôi, tôi c ng ch ng có cách nào khác. Ông xã tôi còn ph i i theo ng i ta làm n. Cô c ng nên cho ông xã tôi chút th đi n. Làm v y t t cho t t c m i ng i”. Nói xong, ch ta ch ng chào h i, l p t c ng đ y, i ra ngoài. Lão Tri u v i vàng i theo Tùng Dung, quay u c i xò v i V ng C An.

i hai ng i h ra ngoài, V ng C An v a u ng r u v a nhìn Tô M t. Th y cô l ng l húp canh, anh lên ti ng: “Em n ít th , không ói à?”

“ m.” Cô nh gi ng nói.

Im l ng m t lát, anh nói: “ ã m y ngày trôi qua, tôi ngh ch c bây gi em c ng bình t nh l i r i”.

Tô M t không áp.

Anh l i h i: “Em có mu n g i thêm món không?”

“Không, nhi u n nh v y, n không h t”.

“Hay là g i t y n ông trùng h th o...”

Tô M t v i lên ti ng: “Không c n âu, tôi n no r i”.

Lúc này V ng C An m i thôi.

Tô M t không mu n ng a. C m th y không th ng i ây lâu h n, cô ng ng u, a m t v phía c a ra vào. V ng C An hi u ý. “Em mu n i bây gi ?”

Tô M t ng d y, hai ng i cùng r i kh i khách s n. Bên ngoài m a to gió l n, cô nh t th i không th m ô. V ng C An li n c m ô c a cô, anh h i dùng s c, chi c ô l p t c m ra. Anh che cho cô. Cô vô th c gi t l y chi c ô nh ng anh không buông tay.

Tô M t cúi u i ra ngoài. Khi cô gi tay vu t mái tóc lòa xòa, b t ch t ch m ph i cái c m lún phún râu c a anh. Cô quay u phát hi n anh ang cách cô r t g n. Môi anh d ng nh ch m vào trán cô. Anh nhìn cô, h i nhích ng i ra xa, giúp cô g t m y l n tóc tr c m t. Sau ó, môi anh ph xu ng, ng tác d t khoát và c ch p, không cho cô c h i kháng c .

Tô M t th m th dài.

N hôn c a anh r t mãnh li t, mang theo h i r u nóng h i. N u i l i là ng i àn ông khác, ch c cô s c m th y chán ghét, nh ng bây gi , cô gi ng nh ng i cai r u g p “nút th t c chai”. Cô ch ng m t tay lên ng c anh, phân vân không bi t có nên t ch i. Còn ch a ngh thông su t, cô ã buông l ng cánh tay.

Lu ng khí nóng trào dâng trong c th là th khó che gi u nh t. Tô M t không nh l n tr c ã cách ây bao lâu. Ch trong ch c lát, anh ôm ch t ng i cô gi ng nh v t khô m t mi ng v i t.

Tô M t m m t, h t m a b n vào m t cô. Chi c ô ã b gió th i bay ra ng t bao gi . Hai ng i ng c a khách s n, ng i áp sát, không th tách r i.

V ng C An ghé sát tai cô, h i nh : “Em còn bu n nôn không?”

“V n bu n nôn”.

Anh m m c i, ng m g ng m t tr ng ng n và mái tóc t r t c a Tô M t r i n m cánh tay cô. “Chúng ta lên t ng trên i”.

Tô M t h i ng n ng i, th m ngh , không ph i anh ã t phòng r i y ch ?

“Em l i làm sao th ?” V ng C An h i.

“Không sao...” Thái dè d t c a anh khi n Tô M t b ng nh t i b d ng nôn nóng c a ng Th y An khi anh ta g cô trao cho anh ta l n u tiên. Cô ng m ngh r i lên ti ng: “ ây không có qu n áo... V ch c a tôi”.

V ng C An l p t c kéo cô lên ô tô. Trên ng i, anh tay lên ùi cô, th nh tho ng còn ngo nh u quan sát v m t c a cô.

Tô M t ngh ch ngón tay c a anh. Tay anh r t l n, xu t hi n “ o n ch ng vân”⁽¹⁾, lòng bàn tay thô ráp. Nh ng ng i ph n c bàn tay này vu t ve

ch c ch n s bi t th nào là c m giác tiêu h n gi ng cô. Cô nói nh : “Tôi thích bàn tay c a anh. Có i u, n u ánh ai ch c s r t au”.

V ng C An c i. “Em ang ngh gì v y?”

Tô M t gi t mình. S l i g i nh t i n i au m t con trai trong lòng anh, cô l p t c nói sang chuy n khác. “Anh c i th ng, t i ngã t phía tr c, r trái là n nhà tôi”.

“Tôi bi t”. Anh áp.

Tô M t nhìn anh.

V ng C An nói ti p. “Nh ng i u mu n bi t, nh t nh tôi s bi t”.

Cô không ti p l i.

Anh l i lên ti ng: “Nh ng chuy n mu n làm, ch c ch n tôi s làm c. Ng i tôi mu n gì , cô y không th r i xa tôi. Ng i ph n tôi mu n theo u i, n cu i cùng, cô y nh t nh s m t lòng m t d v i tôi”.

Tô M t nhìn ra ngoài c a s xe. “B i vì anh t tin v “k thu t” c a mình?”

V ng C An c i, gi tay véo má cô. “Em bi t rõ tôi không ph i có ý ó”.

Hai ng i im l ng. M t lúc sau, anh quay u v phía cô. “Tôi l i mu n hôn em, làm th nào bây gi ?”

Tô M t áp: “Anh có th d ng xe bên ng”.

V ng C An qu nhiên làm theo l i cô. Nh ng khi anh xe, hai ng i l i r t bình t nh, th m chí còn có chút ng ng ng p. H nhìn nhau, c m th y có chút bu n c i.

Tô M t a tay lên m t V ng C An. Cô không lên ti ng, ch nh nhàng túm c áo anh, kéo v phía mình. C ch c a Tô M t n m ngoài d li u c a V ng C An, anh ng n ng i vài giây r i m i nh m m t, ng m môi cô.

Hai ng i hôn nhau n khi cùng th h n h n. Tay anh thò vào trong váy c a cô t lâu. N c m a r i tr ng xóa trên c a kính gi ng m t t m màn che nh có nh không.

V ng C An vùi u vào c Tô M t, c t gi ng tr m khàn: “N i này ch t ch i quá!” Không i cô tr l i, anh t nhiên buông ng i cô, ng i th ng d y, nhanh chóng kh i ng xe, phóng nh bay v phía tr c.

V a vào hành lang, hai ng i l i ôm hôn ng u nghi n, t a h ch có c th m i d dàng bi u t tình c m. Tô M t gi m t tay m c a. Trong phòng ch còn m t cái gi ng, V ng C An cúi u hôn lên vành tai cô, c i, nói: “Em c tình l i y à?”

Cô không tr l i, l i ch ng hôn anh. M t lúc sau, anh thò tay vào trong váy c a cô. B t g p sóng n c xuân tình trong áy m t c a Tô M t, anh li n y cô n m xu ng gi ng. Sau ó, anh ti n vào ng i cô.

Tô M t n m s p trong ch n, c th run r y. V ng C An c ng t ra xúc ng, anh th d c, liên t c xâm chi m. Sau ó, anh v n còn nh c i h t qu n áo t c a hai ng i. C m th y bàn tay anh không ng ng vu t ve hông, Tô M t h i ng y. Lúc này, cô ch t nh ra ch ó x m hình con b m. ã lâu không có ai nh c nh , cô quên b ng m t. Bây gi h i t ng nh ng chuy n tr c kia, cô c m th y nh m i x y ra ngày hôm qua.

V ng C An rút ra ngoài, n m nghiêng, hôn lên hình x m c a cô. M t lúc sau, anh l t ng i cô n m th ng, ti p t c “vào b n”. V n ng m t lúc, anh t nhiên n m s p trên ng i cô, nói nh : “C th c a em r t tuy t, lúc không m c qu n áo còn p h n”.

Tô M t vu t ve ng c anh. “Anh c ng v y”.

“Em, còn bu n nôn không?”

“Còn”.

“ ầu?”

“T trên xu ng d i, ch nào c ng bu n nôn”.

Anh nh n ng i, ti n vào ng i cô, “Ch này thì sao?”

“ ”.

“Dù bu n nôn n m y tôi c ng s khi n em ngoan ngoãn khu t ph c”. Anh ra s c “t n công”, Tô M t không kìm c, lên ti ng van xin. Anh c ý hôn cô, ti ng rên r và ti ng th u tan ch y. Cô ngh , c m giác này gi ng nh nghi n thu c phi n.

Khi hai ng i k t thúc, tr i ã nhá nhem t i. Tô M t c m th y ói b ng nh ng c ng mu n ng m t gi c. Ng i trên d ng nh không bi t m t m i, cô c ý y anh: “Anh u ng thu c phi không?”

“Ba m i n m n a m i nói n chuy n này”. V ng C An áp.

Cô phì c i. Anh có chút t c gi n. “Em c i tôi?”

Tô M t không ý n anh, m t lúc sau m i h i. “Anh có ói không, v a r i hình nh anh c ng ch ng n gì”.

Anh nói. “Tôi u ng ít canh”.

Tô M t l i c i.

V ng C An lên ti ng: “Tôi, lão Tri u và Tùng Dung c ng l i c ng h n m t tr m tu i, v y mà còn phi di n trò v i em. Em b o tôi nên gi u m t vào ầu?”

“Em ba m i tu i r i”. Tô M t áp.

“Bao nhiêu c ng nh h n tôi”.

Cô gi tay ôm c anh, ch m vào m y s i tóc mai i m b c c a anh. Ngh n n i au kh anh ph i ch u ng, lòng cô m m nh n. Cô b t giác ôm ch t anh, hôn lên trán.

V ng C An thu n th cúi u ng m b u ng c c a cô. Cô m vai anh. Hai chân b anh tách ra, anh l i m t l n n a xâm nh p.

H v a hôn nhau v a ái ân, hai c th dính ch t. V ng C An t nhiên h i: “Gi a tôi và ng i àn ông tr c kia c a em, ai l i h i h n?”

Tô M t che m t. “Ai l i h i v n tr con này...”

Anh âm m nh vào. “Em có nói không?”

Tô M t th dài m t ti ng, quay l i ch khác, c t gi ng nh nh ti ng mu i kêu. “Anh... anh l i h i h n...”

V ng C An m m c i hài lòng, l i ra s c “cày cu c v t v”. M t ng i c ng r n nh s t, m t ng i ã tan ch y thành n c t lâu, anh thô l , m nh m , l i b s m m m i c a cô bao b c. Có l tình yêu c a ng i àn ông ch là s chỉ m h u, còn tình yêu c a ng i ph n là s tí p nh n và bao dung.

Tô M t b anh giày vò. Trong lúc m m àng, b ng nh n câu nói c a anh lúc trên xe, s ng l ng cô ch t nóng ch t l nh.

Tr i ã t i, Tô M t vô cùng m t m i, eo l ng b ng i àn ông ôm ch t. Cô b ng có ý ngh , n u có th trên gi ng s ng qua ngày thì t t bi t m y. Cô mi n c ng ng i d y m c áo ng , l i b anh kéo n m xu ng. Anh h i: “Em ngh th nào?”

“R t d ch u”. Tô M t áp.

V ng C An c i. “Ai h i em chuy n ó?”

Cô ng m ngh , th t thà tr l i. “Em c ng không bi t. Nói không chu n”.

“Nói không chu n gì ch ?”

Tô M t không th tr l i.

V ng C An nói ti p: “Em ng ngh ng i nhi u. Ngh nhi u quá là h t khoái c m”.

Tô M t c m th y câu này r t quen tai. Anh l i h i: “Sao em không nói cho tôi bi t v phóng viên gây phi n ph c cho em?”

Tô M t không mu n ngh nhi u, ai ng anh l i nh c t i. Cô nh th m, chuy n x y ra t m y n m tr c còn b moi móc, rõ ràng có ng i mu n “gi u bìm leo”. Dù nói v i anh c ng ch a ch c ã có tác đ ng. Nh ng ngh n lòng t tr ng c a ng i àn ông, cô ch lên ti ng: “Nói ra ch khi n anh thêm m t chuy n bu n phi n mà thôi”.

V a đ t l i, cô ch t c m th y mình ch ng ra sao. Ai ng anh l i dùng s c ôm cô r t ch t, c hàm râu vào m t cô.

Th y anh hi m khi d u dàng nh th này, Tô M t do d m t lúc, cu i cùng không tìm c lên ti ng: “Có m t s chuy n, chung quy c ng là v t nh c a cu c s ng, tôi nh t th i không bi t...”

Anh l p t c d ng ng tác. “V t nh ? Tôi là v t nh c a em?”

Tô M t v i nói: “Hay là anh cho em thêm ít th i gian. Em ngh , n u chuy n tr c kia b lan truy n ra ngoài, em còn có con gái, sau này nó l n lên, ng nh nó h i n thì em bi t ph i gi i thích v i nó th nào? N u sau này nó nghe c i u gì v m nó, em th t s khó i di n v i nó?”

V ng C An t nhiên lên ti ng: “K t hôn là xong ch gì?”

Th y anh có v m t h t kiên nh n, Tô M t h t ho ng, lên ti ng: “Ý em không ph i v y”.

V ng C An ng i d y: “Ý em là gì?”

Tô M t im l ng, m t lúc sau m i tr l i: “Không ph i em ép anh... Em c ng không bi t nên làm th nào. Em ch mu n c yên t nh vài ngày”.

“Ch ng ph i em ã c yên t nh vài ngày r i sao?”

Tô M t không tr l i.

Anh nhìn cô. “Em ã nói th ng tr c m t bao nhiêu ng i, không k t hôn thì làm th nào?”

Tô M t nh b gi i gáo n c l nh. Cô nhìn anh b ng ánh m t khó tin. “Anh c m th y ây là th o n em bám l y anh?”

“Không ph i”. V ng C An bu n b c, anh c i. “Không ng tôi c ng có ngày ph i đ a vào àn bà m i có th v t qua c a i khó kh n”.

Tô M t không bi t làm th nào, c t gi ng run run. “Ý anh là em làm anh m t m t tr c thiên h ?”

V ng C An im l ng h i lâu m i lên ti ng: “Tôi thà ng i khác ch vào m t, m ng tôi là tên t i ph m c ng dân”.

Hai ng i quay l ng vào nhau, Tô M t không áp l i. M t lúc sau, cô nói: “Anh v i, em m t r i”.

V ng C An h i. “ u i tôi i là em có th xóa b v t nh à?”

“Anh i i!” Cô ngh n ngào: “Anh th y em đ b t n t, vì em bao dung anh h t l n này n l n khác...”

V ng C An nhìn cô h i lâu, sau ó ng d y m c qu n áo. Anh v a cài cúc tay áo v a nói: “Là em quá hoàn h o, vì v y em không nên ch u ng tôi. Em i theo T ng Thiên B o có ph i t t h n không? M t ng i thu n khi t, vô t , m t ng i hoàn h o không tì v t, x ng ôi quá còn gì?”

“Anh...” Tô M t t c gi n. “V ng C An anh không ph i là ng i, anh là th n, anh v nh vi n không ph m sai l m, không nhu nh c, có chuy n gì anh

c ng t mình gánh vác. Anh th ng xem, trong chuy n này anh dám nói mình không làm sai? Ch có ng i khác ch u thi t, ch có ng i khác sai sót?” Cô v n nh nh c t i v con trai anh và An Th nh nh ng không nh n tâm, cu i cùng ch nói nh : “Th t ra bi t rõ, ch là anh không dám th a nh n mà thôi”.

V ng C An hi u ý c a cô. Anh nh t th i n i gi n, ch tay vào m t cô. “Tôi c nh cáo em, ng nh c n nh ng chuy n ó”.

Tô M t c m th y mình h i n ng l i, li n im b t, m t lúc sau m i c t gi ng m m m ng: “Còn chuy n này, Chung Thanh ã a b n sao USB cho Th ng Thu n”.

V ng C An quay u li c cô, “Chuy n ó không còn quan tr ng n a”. Nói xong, anh m c a i ra ngoài.

Tô M t trum ch n khóc th m. Cô l i m t l n n a làm chuy n d i đ t.

V ng C An xu ng d i nhà, ng i trong xe ô tô r t lâu. Anh ng c nhìn c a s t ng trên, càng ngh càng bu n b c. Anh b t giác gi tay p m nh vào vô l ng, dù mu n nh ng anh không còn m t m i nào lên trên ó.

Tô M t ng i trên gi ng khóc ngh n. Cô c m th y m y ngày này, cô ã khóc h t n c m t c a m t i.

Di ng chuông, Tô M t v n không mu n b t máy nh ng ti ng chuông kêu mãi. Cô lau n c m t, c m i n tho i lên nghe. Châu Vi n S n h i: “Bao gi cô i?”

Gi ng nói c a anh ta r t ôn hòa. Tô M t y m t b ng m c, ang mu n tìm ng i th l nh ng v n c g ng tìm nén, ch nói, “S p r i”.

i ph ng nh n ra có i u b t th ng. “Cô sao v y? Không có chuy n gì y ch ?”

Tô M t g ng c i. “Tôi không sao. Anh có vi c gì không?”

Châu Vi n S n ng p ng ng m t lát m i lên ti ng. “Tôi có ng i b n i h c nh m m t v n phòng lu t, m i tôi t i h p tác”.

“T t quá còn gì!” Tô M t nói.

Châu Vi n S n th m dò. “ a i m vùng Giang Nam nhà cô”.

Tô M t ng n ng i.

Anh nói ti p: “V này c n làm g p, có kh n ng tôi c ng qua bên ó xem tình hình th nào”.

Tô M t nói. “ c thôi, có gì anh c tìm tôi”.

Châu Vi n S n c i. “R t cu c cô i vào ngày nào?”

Tô M t h t cách, ành thông báo th i gian c th . Ch t nh ra m t vi c, cô h i: “Ngày mai anh có r nh không?”

“Cố”.

“Tôi mu n i th m b m M c Úy Thanh. Tr c khi t giã cõ i, cô y có nh tôi m t vi c”.

“V y sao? Nhà b m cô y r t xa, ngo i thành”. Châu Vi n S n ngh . “Ngày mai chúng ta nên xu t phát s m, tôi s lái xe n ón cõ”.

Sáng s m hôm sau, Châu Vi n S n gõ c a. Tô M t nhìn ng h , còn ch a n tám gi . Cô v i ánh r ng, r a m t r i m i i r a m c a, c t gi ng ng i ngùng: “Anh không c n ch y lên ây, g i i n tho i nói v i tôi m t ti ng là c r i”.

Châu Vi n S n không ti p l i. Tình c nhìn th y ch u cây trên c a s , anh ta h i. “Nh ng th này gi i quy t th nào?”

Tô M t nói. “Hay là anh c m v i?”

Châu Vi n S n l c u, “Tôi ch u thôi. tôi c m v cho cô bé phòng”.

Tô M t bu c tóc, c i, nói. “B n gái anh y à?”

Châu Vi n S n áp. “Không ph i, cô bé ó còn ít tu i nên có s cách bi t v th h . Tôi v n thích m u ph n tr ng thành h n”.

Hai ng i v a trò chuy n v a xu ng d i nhà. Nhìn th y xe ô tô c a V ng C An, Tô M t l p t c hóa á.

Châu Vi n S n li c nhìn cô, nh c nh . “Xe c a tôi bên này”.

Tô M t ng n ng i. Tuy i theo Châu Vi n S n nh ng cô v n o m t v phía chi c xe ó. V ng C An v n m c b qu n áo ngày hôm qua. Không bi t t i qua anh không v nhà hay sáng s m nay l i n ây. Lúc này anh ang ng i trong ô tô hút thu c, b d ng có v bu n chán. Anh li c nhìn hai ng i.

Châu Vi n S n c ng quay u nhìn anh.

Tô M t lên xe, Châu Vi n S n l ch s h i. “Cô có i không?”

Tô M t không dám do d , cúi th p u, nói. “Chúng ta i thôi!”

Châu Vi n S n lái xe ra ng, t nhiên h i. “N u nh ng i u cô nói i h i c ông là s th t, t i sao cô còn b i?”

Tô M t nói. “Tôi không mu n nh c t i chuy n này”.

Hai ng i im l ng su t quăng ng i.

Lúc h n nhà M c Úy Thanh thì ã là bu i tr a. B m M c Úy Thanh trông có v ch t phác. Nh c t i con gái, ông bà g t l , lúc thì nói không có ng i con này, ch c l i b o sao con bé ng c ngh ch nh v y... Tô M t a t gi y và t m th ngân hàng, ng th i h i th m con gái M c Úy Thanh. Ông bà áp: “Con bé v n cùng ông bà n i, sau ó b nó tái hôn nên a v ây. Nó ang i h c m u giáo. nhà toàn b t ch c ng i ta g i b m , chi b ng nó ti p xúc v i b n bè nhi u h n”.

Tô M t th dài, h i con bé h c tr ng m u giáo nào. B m M c Úy Thanh d n cô và Châu Vi n S n n ó.

H quan sát bé gái qua cánh c a s t. con bé h n hai tu i, cách n m c nh nh ng a tr khác, tinh th n có v r t t t.

Châu Vi n S n nói nh . “Gi ng cô y”.

Hai ng i quay v thành ph , Tô M t coi nh gi i quy t xong m t vi c, nh ng v n còn m t vi c khác canh cánh trong lòng. Cô h i Châu Vi n S n. “Anh có th a tôi n nhà V ng Á Nam không?”

Châu Vi n S n g t u, c ng không h i nhi u.

Tô M t t gi u. “Tôi r t s g p bà y”.

Châu Vi n S n nói. “Cô ng t o quá nhi u áp l c cho b n thân. Dù sao bây gi hai bên ã có s l a ch n, g p hay không c ng ch ng sao.”

Tô M t nói. “Thích thì quan h , không thì thôi, nh ng tôi ã làm m t th di n c a bà y tr c m t m i ng i”. Cô xu ng xe, quay u v phía Châu Vi n S n.

Châu Vi n S n c i. “ i i, tôi ây i cô. M t bà già thì có th n th t cô hay sao?”

Tô M t n n c i c m kích v i anh ta r i i vào gỗ c a.

V ng Á Nam ã xu t vi n, v nhà t nh d ng. Ng i giúp vi c lên gác thông báo, sau ó xu ng tr l i. “Ch t ch ang ng tr a”.

Tô M t bi t ây là l i t ch i khéo, cô t ra kiên quy t. “V y tôi i m t lát”.

Ng i giúp vi c quen bi t cô, nói. “Tô ti u th , cô vào trong i i!”

Tô M t nói. “Tôi i ây c ng c”.

N a ti ng sau, bên trên v ng ra gi ng nói c a V ng Á Nam, “Cho cô ta lên i!”

Tô M t lên t ng trên. Không th y T ng Thiên B o, cô oán anh ta i h c.

Cô vào th phòng, V ng Á Nam ng i sau bàn làm vi c nhìn cô. “Cô n ây làm gì?”

Tô M t không bi t ph i tr l i th nào, ch nói. “Tôi c ng nên n chào h i m t câu”.

V ng Á Nam “h ” m t ti ng. “Tôi không c n l i chào h i c a cô!”

Tô M t l ng thnh.

V ng Á Nam ch h n “không th rên s t thành thép”: “Tôi ã xem th ng cô. Không ng vì m t ng i àn ông, cô có th làm n m c ó, li u có áng không?”

Tô M t nói. “Không áng”.

V ng Á Nam ti p t c: “M t công tôi v t v ào t o, b t cô. Cô có bi t không, t góc c a ph n , th ng ó là m t k phong l u, ph m h nh ch ng ra sao. N u tôi có con gái, ch c ch n s không cho ti p xúc v i lo i ng i ó”.

Tô M t lên ti ng: “Tôi bi t. Anh y i v i ph n không ra gì, nh ng i v i Thiên B o...” Ng ng vài giây, cô nói ti p: “Anh y luôn c m th y áy náy... V chuy n này, anh y còn áng tin c y h n tôi. Còn v An Th nh, s n nghi p quá l n, tôi bi t rõ n ng l c c a mình có h n, không th gánh vác”.

V ng Á Nam im l ng nhìn cô h i lâu, cu i cùng bà ta c t ti ng th dài.

R i kh i nhà V ng Á Nam, Tô M t ch t nh ra m t chuy n. Sau khi lên xe, cô h i Châu Vi n S n: “V h p ng c ph n kích l , An Th nh quy nh hai n m sau khi ký k t m i có hi u l c úng không?”

Châu Vi n S ng t u. “Bình th ng các công ty u quy nh nh v y. Tôi có xem xét h p ng c a cô. Tôi nh i u kho n trong h p ng h t s c r ng rãi. Ngay c tôi và các nhân viên khác c ng không có ãi ng nh v y”. Anh ta t nhiên c i. “Cho dù sau này c phi u c a An Th nh ch ng áng giá m t xu, ít nh t bà y c ng có thành ý v i cô. úng là cô nên n th m bà y”.

Tô M t th m th dài. Cô ng m ngh r i lên ti ng: “Tr c khi lên máy bay, tôi mu n nh anh giúp m t vi c. Tôi c m th y tình hình c a V ng Á Nam không t t, h i ng qu n tr ch c s gây áp l c v i bà y. Tôi oán bà y s không gi c chi c gh lâu dài. Bây gi , giá c phi u c a An Th nh xu ng th p, tôi mu n mua n i b , ánh c c m t phen”.

C phi u An Th nh ã r t xu ng m c giá sà n vào ngày ch t ch V ng C An tuyên b t ch c.

ang b n chu n b thành l p công ty m i, V ng C An t nhiên nh n c i n tho i c a bí th Kh ng. Ông ta ti t l theo tin t c n i b , Vi n ki m sát chuy n “h ng gió”, hình nh có ý l p án i u tra, vài ngày sau s có thông báo chính th c. Ngoài ra, y viên h i ng qu n tr Lâm n th m anh, khuyên anh gi c ph n có trong tay, tranh th c h i ph n công. V ng C An ch ng b ng, anh th t s không còn h ng thú v i ng bùng nhùng An Th nh. Anh ch ng phó qua loa, sau ó t p trung vào vi c bàn d án m i.

Trên bàn àm phán, anh có v y tâm s , nhìn ng h m y l n khi n i ph ng không vui. i ph ng h i anh: “V ng T ng, có i tác t th n ang i anh ph i không?”

Cu i cùng, V ng C An c ng không th ki m ch , nói th ng: “Xin l i, bây gi tôi có vi c g p.” Anh d n Tri u T ng Khánh. “Anh hãy s p x p ch n , ngh ng i cho các v ây, lúc khác bàn công vi c”.

Lão Tri u không ng l i x y ra chuy n này. Khách hàng còn ch a t thái . V ng C An ã i ra ngoài.

Anh i nhanh t i bãi xe, d c m x u trong lòng ngày càng mãnh li t. Anh thò tay vào túi qu n l y i n tho i, v i vàng g i i nh ng ng i u máy bên kia không nghe. Anh l i g i, v n không có h i âm. Anh t nhiên c m th y m h , lên xe, ng i ng m ngh m t lúc, cu i cùng lái xe n ch c a ng i ph n ó.

Tô M t n m ch t i n tho i, do d h i lâu.

Châu Vi n S n i n, nói. “Tôi v a h i r i, có bão nên chuy n bay b hoãn, chúng ta ph i i thêm m t lúc... Cô ang ch i trò “Song th h bác”⁽²⁾ hay sao?”

Tô M t ng ng n, ng ng u nhìn anh ta. “Gì c ?”

Châu Vi n S n th dài, ch vào chi c i n tho i trong tay cô. “Cô có nghe không?”

“Tôi c ng không bi t”. Cô áp.

“T i sao?” Anh ta h i.

Tô M t n m ch t i n tho i, v m t r . “C m giác này gi ng nh hút thu c phi n. Khi hút s có c m giác t i l i, c ng bi t rõ s không t t cho b n thân nh ng l i không th ki m ch ”.

“ a ây”. Châu Vi n S n gi tay. “ a i n tho i cho tôi, tôi s giúp cô cai nghi n”.

Tô M t ng p ng ng, gi tay ra r i l i thu tay v . Sau ó, cô run run b m phím nghe máy. Châu Vi n S n nhìn cô b ng ánh m t b t l c. Cô ng i ngừng, v i i sang m t bên, áp i n tho i vào tai nh ng không lên ti ng.

“Em ang âu?” u kia h i.

Tô M t im l ng.

V ng C An s t ru t. “Em nói i!”

Tô M t áp, “Tính tình c a anh có th t t h n m t chút không?”

“Tính tình c a tôi có gì không t t?”

Tô M t nói. “Em cúp máy ây!”

“Không c!” Ng ng vài giây, anh c t gi ng m m m ng: “Em ang sân bay à?”

“... ”.

“Ch ng ph i em nói cu i tu n m i i sao?” Anh h th p gi ng: “Em tr n tránh tôi?”

“Th sáu c ng là cu i tu n”. Tô M t áp.

“ ng cãi!”

Cô l i tr m m c.

V ñg C An b c d c. “Em nói gì i ch ?”

“Anh không cho em nói”.

V ñg C An th dài. “Tô M t i Tô M t, tôi th t s s em r i! Bây gi em ng i âu c , i tôi qua ó tìm em”.

“Anh l i mu n lên gi ñg ph i không?” Cô h i.

V ñg C An nói: “H g p em là tôi mu n ng v i em thì sao nào, i u này c ñg ph m pháp?” Anh ñghi ñ r ñg. “Em càng không nghe l i, tôi càng mu n “x ” em”.

Nghe ti ñg th c a anh, tim Tô M t t nhiên run r y, hai má ñg .

Lúc này, Châu Vi n S ñ y xe hành lý i t i. “Trên màn hình i n t có thông báo chúng ta có th i g i hành lý r i”.

Tô M t v i b t loa, kh “ ” m t ti ñg.

V ñg C An h i ñg. “V a r i ai nói chuy ñ v i em?”

Tô M t áp. “Không có ai c ”.

i n tho i nh c nh có cu c g i ñ, anh m c k , h i ñg i u máy bên kia. “Châu Vi n S ñ?”

Tô M t nói. “Anh kh i c n quan tâm ñg i ta là ai. Chuy ñ này không liên quan ñ ñg i khác”.

“Ch ñg ph i tr c ây em có c m tình v i c u ta sao?”

Tô M t t c gi ñ. “Anh ñg nói ñ a!”

Anh nói: “Tôi ñg trên ñg ñ, em hãy i tôi”.

Tô M t ñh m c k anh ñh ñg cô không tìm c, lên ti ñg nh c nh . “Anh ñg lái xe, ñg g i i n tho i ñ a!”

V ñg C An thích nghe câu này. Im l ñg m t lát, anh lên ti ñg: “Em hãy nghe tôi nói. Tôi ñ ñg k , có ñh ñg v i c tôi c ñg ñh em, không th coi ñh ch a t ñg x y ra. Tr i qua càng ñh i u chuy ñ, chúng ta càng suy ñg ñh i u, ph i v y không?”

Tô M t áp kh : “ ñg v y”.

“Em ñg b n tâm ñ chuy ñ c a An Th ñh ñ a. ó là v i c c a ñ ñg”.

“ c”.

Anh ñg m ñg , m t lúc sau m i h i: “Tôi h i em, ñh ñg lúc “mu n”, em ñg ñ ñ ai u tiên?”

Không ñg ñh h i v y, Tô M t h i x u h . “Anh ñg ñg là...”

V ng C An nói ti p: “Nh ng lúc bu n, ng i em mu n g p nh t, c ng không mu n g p nh t là ai? Lúc vui v , em mu n chia s v i ng i nào nh t? Câu tr l i c a tôi là em. áp án c a em là gì?”

Tô M t im l ng, n c m t dâng tràn n i khóe mi.

Anh h i l i: “Là ng i nào?”

“Là anh”. Cô d ng nh b anh mê ho c. “Nh ng...”

V ng C An ng t l i: “Không nh ng gì h t. Tôi ã ngoài ba m i tu i. Con ng i ch có m t cu c i, n u c do d , l i ba m i n m n a trôi qua, n lúc ó chúng ta còn l i gì? Em có th m c k ng i khác nhìn nh n em th nào, ánh giá em ra sao? bên c nh tôi, li u em có th quên i nh ng nguyên t c ó?”

Tô M t ng p ng ng: “Có nh ng ng i vào th i kh c quan tr ng không có nguyên t c, nhân t n ng tay, cu i cùng s b ánh cho tr l i nguyên hình. Chính anh nói v i tôi câu này”.

V ng C An ng n ng i. “Sao em l i nghe l i nh v y? Em hãy coi ó là nh ng l i nói kh n n n c a tôi có c không?” Ng ng vài giây, anh nói ti p: “Xin em ng d dàng t b , hãy cho tôi m t c h i. Có th chúng ta s cùng nhau i h t kho ng th i gian ba m i n m ti p theo, c ng có kh n ng không th ... Chuy n t ng lai ch ng ai bi t tr c, nh ng dù sao chúng ta c ng nên th m t l n, úng không em?”

Tô M t a tay lên b t mi ng, n c m t ch y dài xu ng gò má.

“Em ng khóc, nghe ti ng khóc c a em là tôi không th t p trung lái xe”. R t nhi u tin nh ng i n, i n tho i l i báo có cu c g i n, V ng C An lo công ty có vi c g p, th dài m t ti ng. “Em có b ng lòng i tôi không?”

T a nh r t lâu sau, cô m i kh áp m t ti ng: “Vâng”.

V ng C An yên tâm, v i cúp máy. Anh cúi u nhìn màn hình, m y cu c g i nh u là c a V ng T Nguy. Anh li n g i cho i ph ng, trách m ng: “M ki p, chú g i gì mà l m th ! Tôi mà i u tra ra v ti t l v i báo chí l n tr c do chú làm, tôi s không tha cho chú...”

V ng C An b c b i, “Nói i, có chuy n gì?”

V ng T Nguy nói. “Hình nh Th ng Thu n chu n r i”.

“Chú nói rõ xem nào!” Anh t ra s t ru t.

V ng T Nguy áp: “Em oán anh ta có i m y u gì ó n m trong tay ng i ph n h Tô. Hôm qua u ng say, em nghe anh ta g i i n, nói mua vé máy bay tr n sang n c nào ó. Anh ta còn b o i sóng gió qua i, anh ta s tìm ng i tính s ”.

V ng C An “h ” m t ti ng l nh lũng. “H n có b nh à? Bâ y gi trên m ng toàn là tin t c l n x n c a h n, h n còn mu n l t l i ván c ?”

“Nghe ý c a anh ta, có kh n ng thuê sát th gi t ng i y ch ?”

V ng C An gi t mình. Anh ánh tay lái, xe bên l ng, sau ó g i i n cho Tô M t. “Em làm th t c tr c i!”

Tô M t dè d t h i. “Anh không n n a à?”

“Mu n m t chút, công ty có vi c b n”. Anh áp. “Em hãy bên c nh Châu Vi n S n, ng tách kh i c u ta”.

Nói xong, V ng C An cúp i n tho i.

T c ng, ô tô i m t o n l i d ng. Th ng Thu n v a lái xe v a ch i n s t ru t. phân tán s chú ý, h n m nh trong i n tho i ra xem.

Cô thi u n trong nh n n c i r ngr , vô cùng xinh p.

C xem m t t m, Th ng Thu n l i ch i “con ” nh ng trong lòng v n không h gi n. H n ngh , n u bây gi cô xu t hi n tr c m t h n, h n nh t nh s cho cô m t cái b t tai. Không, h n s ánh cô m t tr n, ánh vào g ng m t hút h n c a cô, sau ó cho cô ít “b t tr ng” cô ng i không ra ng i, ma không ra ma. Không, không úng, h n nên ch i cô, khi n cô khóc lóc van xin, g i tên h n...

Ngh n ây, Th ng Thu n m i c m th y d ch u m t chút, nh ng trong lòng h n t nhiên b t ra m t ti ng nói: “Cô y không yêu mày”.

Trong lúc tinh th n b kích ng, h n b ng nh t i M c Úy Thanh.

M c Úy Thanh c ng gi th o n, c ng t ra m , n a ón nh n n a t ch i h n nh ng h n d dàng n m cô trong lòng bàn tay. Còn Chung Thanh thì sao? Cô c i c ng l nh, khóc c ng l nh, làm n ng c ng l nh, làm tình c ng l nh... Rõ ràng c th c a cô nóng b ng nh ng trái tim hoàn toàn b ng giá, Nh ng cô càng l nh nh t thì càng kích thích h n, càng khi n h n iên o th n h n.

Qu th t cô không h yêu h n, dù ch m t chút. Khi h n hi u ra i u này thì ã quá mu n.

Th ng Thu n n i c n iên, xóa nh trong i n tho i, ti ng chuông chói tai ch t vang lên. H n b t máy, V ng C An nói th ng: “File g c ch tôi. Trên m ng ch có hình anh, tôi còn có o n b ng ghi hình c a anh”.

Th ng Thu n c t cao gi ng, “Chú mu n gì?”

V ng C An nói. “Tôi có th a cho anh th ó. Chuy n này không liên quan n ng i khác”.

Th ng Thu n ng n ng i. Khi hi u ra v n , h n phì c i. “Không ng chú coi tr ng tình c m nh v y, con trai chú qu nhiên gi ng chú”.

V ng C An nghi n r ng, t a nh mu n bóp nát chi c i n tho i.

Trên ng có m t vài tài x nóng tính b m còi inh i. V ng C An chú ý l ng nghe, l m nghe th y ti ng tàu h a xinh x ch, anh c i, nói: “Anh ang trên ô tô, v a qua c u dành cho ng s t, s p lên ng cao t c. Anh v i ra sân bay úng không? nh i Phillipines làm m i cho cá hay là i Syria ào h cát chôn thân?”

Lúc này, Th ng Thu n m i hi u m c ích cu c i c a V ng C An. H n l p t c t t máy nh ng ng sau ã xu t hi n m t chi c ô tô phóng v t ra. Th ng Thu n ch i th m, h n h i ho ng h t, ch còn cách nh n ga, t ng t c. Lên ng cao t c ra sân bay, xe c th a th t, con ng thông thoáng h n. Chi c xe ng sau mu n v t lên phía tr c, Th ng Thu n âu dám l là. H n ngh , còn lâu tao m i nh ng ng cho mày, mày v t lên, tao còn ng s ng hay sao?

Xe c a Th ng Thu n thu c lo i bình th ng, trong khi xe c a V ng C An có th ch y v i t c r t cao nên nhanh chóng u i g n n n i, nh ng làn ng v t u có xe ô tô khác nên anh ành ch u. Trong kho ng th i gian i u ng tr c ó, V ng C An càng ngh càng c m h n, anh quy t tâm l n này không tha cho Th ng Thu n. Anh i sang rìa ng, l i bám theo m t o n r i v t lên phía tr c. Th y tr c xe c a Th ng Thu n có kho ng tr ng, anh th m g i m t ti ng “V ng Ti n”, sau ó ánh tay lái, rê bánh xe, lao sang làn ng Th ng Thu n ang i.

Th ng Thu n ph n ng khá nhanh nh ng không k p. Ô tô c a h n âm th ng vào xe c a V ng C An. Bên tai vang lên ti ng còi h c a xe c nh sát, V ng C An c m th y toàn thân au bu t nh ng trong lòng anh vô cùng nh nhm.

Anh ng i b t ng. Trong lúc m màng, anh ch t ngh t i m t vi c, không bi t còn th i gian hay không? Anh mu n m m t xem ng h nh ng không có chút s c l c. Anh ngh , mu n r i, l n này th t s mu n r i...

Ng i cu i cùng i vào c a lên máy bay, Tô M t v n ng i gh . Cô g i i n cho lão Tri u, h i th ng: “V ng C An còn công ty không?”

Lão Tri u có chút ng c nhiên. “Không, s p i t lâu r i”.

“Anh y không nói i âu à?”

“Không nói”.

Tô M t cúp máy, l i g i cho V ng C An. u kia v n không ai nghe máy, cô ngh , ng i này úng là ch ng có câu nào th t lòng.

Châu Vi n S n nh c nh : “Cô có i không?”

Tô M t không tr l i, c ng ch ng nhúc nhích.

Châu Vi n S n nói: “Máy bay ch m ba ti ng, cô ã i ba ti ng ng h ”.

“ ”. Tô M t nói nh .

“N u n, anh ta ã n t lâu r i”. Châu Vi n S n th dài nhìn cô, l y i n tho i c a mình b m s , không có ai nghe máy.

Tô M t t nhiên h i: “B l a h t l n này n l n khác, có ph i tôi ch ng ra sao không?”

Châu Vi n S n ng i xu ng c nh cô. “Ph n các cô u yêu lãng t , có l ây là lòng h v i nh mà thôi”.

“V y sao?”

“C ngh nh v y trong lòng cô s d ch u h n m t chút”.

“ úng th .” Cô h i: “Anh có bi t lý do tôi không mu n nghe nh t là gì không?”

“Gì c ?”

“Tôi và anh y v n thu c v hai th gi i khác nhau”.

Châu Vi n S n l ng th i nh.

Loa phát thanh nh c i nh c l i tên hai ng i, nói máy bay s p c t cánh, xin hãy nhanh chóng lên máy bay. Nhân viên soát vé chu n b óng c a, nhìn th y h , li n h i: “Có ph i hai v c ng i chuy n bay này? Nhanh lên i, ng làm l th i gi c a ng i khác”.

Châu Vi n S n ng d y xin l i.

Tô M t n m ch t i n tho i n m c ngón tay n i rõ các kh p. Cô t nhiên th dài, cu i cùng ng d y i theo Châu Vi n S n. Càng i vào bên trong, cô càng c m th y xa l , trong lòng tr ng r ng.

Máy bay c t cánh, Nam Chiêm m i lúc m t xa. S p c g p l i b m và con gái, cô nên vui m ng m i ph i. Tô M t mu n c i nh ng n c m t dâng tràn n i khóe mi.

Lúc t nh l i, V ng C An ã n m trong b nh vi n.

Tri u T ng Khánh ng i bên c nh gi ng b nh. Th y anh m m t, anh ta li n h i anh có mu n u ng n c không.

V ng C An h i ng ng u, phát hi n ng i mình v n nguyên v n. Anh c m th y yên lòng, vì ít nh t anh v n còn s ng. Anh há mi ng, c t gi ng khàn c: “Anh... hãy g i i n cho cô y.”

Tri u T ng Khánh ng n ng i, h i th m dò: “Tô ti u th ?”

V ng C An nh c l i: “Tô M t!”

Tr c ó Tri u T ng Khánh ã g i m t l n, bây gi g i l i, k t qu nh nhau. V a ng ng u, th y V ng C An nhìn mình ch m ch m, anh ta b t giác h th p gi ng: “Cô y t t máy r i”.

V ng C An n m im m t lúc. Tay anh có th c ng nh ng chân r t au. Anh nói ti p: “Anh hãy... g i cho lu t s Châu”.

Tri u T ng Khánh làm theo, g i m y l n nh ng không c, anh ta g i ý: “Hay là tôi nh n tin cho cô y, thông báo tình hình c a s p?”

“Tình hình c a tôi th nào?” V ng C An h i.

Lão Tri u dè d t áp: “S p không sao, ch b gây x ng, nhi u kh n ng ph i dùng n p s t”.

“Tôi có th i l i không?”

M t bác s tr tu i bên c nh áp: “M y chuyên gia ang h p bàn v tình tr ng c a anh, hy v ng s có ph ng án i u tr t t nh t”.

V ng C An im l ng.

Lão Tri u nói sang chuy n khác: “Tôi nh n tin cho cô y, b o cô y n ây ngay”.

V ng C An nh m m t, c t gi ng l nh lũng. “Thôi kh i, ng i ã lên máy bay r i”. Ng ng m t lát, anh nói ti p: “ ng cho cô y bi t”.

Tri u T ng Khánh ngây ra, nh khuyên s p hai câu, l i nghe anh h i: “Tên h Th ng ã ch t ch a?”

Lão Tri u ngh th m, vì tên ó mà s p suýt n a toi m ng, nh ng anh ta ch nói: “V u, gây hai cái x ng s n. Phía c nh sát ã l p án i u tra, khi nào xu t vi n s b g i i th m v n ngay. L n này anh ta ch c ch n tiêu i r i”.

V ng C An không lên ti ng, nh m m t ngh ng i.

Bu i t i ti n hành ph u thu t, Tri u T ng Khánh và lão Tr ng i bên ngoài. Ca m k t thúc, th y V ng C An không sao, Tri u T ng Khánh m i yên lòng. Sau ó ng m ngh m t lúc, anh ta v n g i tin nh n cho Tô M t: “S p t ng b tai n n ô tô, ph i n m vi n”.

Tô M t qu nhiên nhanh chóng g i i n. Lão Tri u k s qua tình hình. Th y V ng C An ã t nh l i, anh ta v i a i n tho i. “ i n tho i c a Tô ti u th , s p có nghe không?”

V ng C An n, anh nhìn anh ta m t lúc m i m i n c ng g t u. Lúc này, thu c gây tê ã d n h t tác d ng, V ng C An chau mày, nói: “A lô!”.

Tô M t vô cùng nóng ru t: “Bây gi anh th nào r i?”

V ng C An t ra m t kiên nh n. “Ch ng th nào c , ch a ch t c. Tôi b gây x ng, m t th i gian n a s tr l i bình th ng”.

Tô M t nói nh : “Em xin l i! Em... em không ng l i x y ra chuy n nh v y. Em s nhanh chóng n th m anh...”

V ng C An ng t l i: “Em ã i r i, còn quay l i làm gì?”

Tô M t gi i thích: “Em th t s không ngh m i chuy n l i nh v y. Em t ng l n này c ng gi ng m y l n tr c, anh ng t c gi n...”

V ng C An au n m c nh n m t nhúu mà, trong lòng b c b i. Anh c i nh t: “Có gì áng t c gi n, tôi tôn tr ng s l a ch n c a em”.

Cô im l ng vài giây m i lên ti ng. “Em sai r i, có chuy n gì g p r i nói sau, có c không?”

“Còn c n thi t làm v y không?” Anh h i l i. “Lúc em sân bay, tôi ã nói h t n c h t cái v i em... Em c ng có th i gian suy ngh , d a chín ép s không bao gi ng t”.

“Em...” Tô M t p úng.

“Em gì ch ? i v i tôi, em c ng ch có th mà thôi”. Anh c i. “Tô M t, cho dù s tôi en i, c i này chìm n i n ch t i ch ng n a, tôi c ng không bao gi thi u àn bà. R i xa ai ó, tôi v n có th s ng tho i mái”.

Tô M t bi t ng i àn ông này coi tr ng th di n. Dù anh nói nh ng l i r t khó nghe nh ng vì trong lòng áy náy nên cô v n r t c t gi ng m m m ng: “Vâng, anh không thi u àn bà, em thi u àn ông c ch a? L n này là em không úng, anh hãy cho em m t c h i”.

Cô y tá mang thu c gi m au n nh ng V ng C An m c k . Anh c m i n tho i, tr m m c m t lúc lâu m i lên ti ng: “Có m t s chuy n tr c ây tôi c ng ã t ng ngh . Gi a chúng ta thi u s n ý, thi u s tin t ng, chính vì v y, ch m t chuy n c n con c ng khi n chúng ta n y sinh mâu thu n... Ngoài công vi c, cu c s ng c a chúng ta không h có s ng ch m, chúng ta không chung ng, sau này, dù mi n c ng bên nhau c ng ch a ch c ã t t”. Ng ng vài giây, anh nói ti p: “Thôi thì ch m d t i!”

Tô M t c g ng kìm nén n c m t, m t lúc sau m i h i: “Anh mu n ch m d t sao?”

V ng C An không tr l i. Th i gian nh ng ng trôi.

“ c...” Cu i cùng Tô M t c ng h quy t tâm. “Em có m t yêu c u... L n cu i cùng, anh có th em cúp máy tr c c không? D u sao em c ng là ph n ”.

u máy bên kia không có m t ti ng ng. S anh ch ng còn s nh n n i, Tô M t nín th , v i vàng t t máy.

Sau ó cô c m i n tho i, b t ng h i lâu. Cu i cùng, cô g c u xu ng bàn, n c m t giàn gi a. Ông Tô i n gõ c a. “Con i ng nh ng b nhi m l nh. V a v n nhà ã nói chuy n i n tho i. Con c ng m t m i c ngày r i, ngh ng i s m i!”

Hai tháng vùn v t trôi qua, ng i àn ông ó bi n m t nh ch a h t n t i. S c phi u c a An Th nh mà Tô M t nh Châu Vi n S n mua tr c khi v quê ti p t c r t giá.

Tô M t tìm công vi c m i Giang Nam, là m t doanh nghi p t nhân bình th ng. Dù gi ch c v tr ng phòng Phòng th tr ng nh ng m c l ng th p h n An Th nh nhi u, cô ch tr góp ti n nhà và chi phí sinh ho t c a gia ình b n ng i.

Tuy b m không nói gì nh ng trong lòng cô v n áy náy, may mà Châu Vi n S n th ng n ch i. Cu i tu n, th nh tho ng hai ng i a Thanh Tuy n i ch i, tâm tr ng c a con bé r t t t, ông bà ngo i càng vui m ng.

Thanh Tuy n h n n m tu i, r t hi u ng, m i khi ch i ùa là ch ng ý i u gì xung quanh n a. Châu Vi n S n n m đ i t, nh c ng i con bé lên cao khi n nó c i khoái chí.

Tô M t không kìm c, i t i b con bé.

Thanh Tuy n không ch u. “Con mu n ch i v i ba Châu”.

Quê nhà Tô M t có m t thói quen, tr con th ng g i ng i b n gái thân thi t c a m là “m ” bày t tình c m thân m t. Châu Vi n S n là àn ông, Thanh Tuy n khéo mi ng nên t ng g i anh là “ba Châu”.

L i nói c a tr con vô tâm nh ng ng i l n l i ngh khác.

Ông bà Tô không th gi bình t nh. Th nh tho ng, bà Tô nói nh v i ch ng: “Lu t s Châu tu i tr tài cao, ngo i hình n l i ch a t ng k t hôn, chúng ta ng hi u nh m ng i ta”.

Ông Tô ng viên v . “Con gái chúng ta c ng có ngo i hình khá, tu i tr tài cao, ch ng có gì không x ng v i c u y. Ch là Thanh Tuy n...”

“Thanh Tuy n làm sao?”

“Thanh Tuy n ngoan ngoãn nh v y, s không gây phi n ph c cho ng i ta”.

Tình c nghe th y i u này, Tô M t h i khó ch u, d n d n cô c ý tránh m t Châu Vi n S n.

Thanh Tuy n không vui, m t ngày h i m y l n. “Hôm nay ba Châu có n n c m không m ?”

Tô M t áp. “Không”.

“T i sao?” Con bé h i.

“ ây không ph i nhà c a chú y, làm gì có chuy n ngày nào c ng n n c m”. Tô M t áp.

Thanh Tuy n ng m ngh , th dài nh ng i l n. “Con thích ba Châu, không thích ng i l n tr c”.

“Ng i l n tr c là ng i nào?” Tô M t h i.

Thanh Tuy n nói. “Ng i l n tr c n nhà m n c m y”.

Tô M t li n nh ra, tìm cô t nhiên nh b bóp ngh t. Cô nói nh . “Con không thích c ng ch ng sao”. Nói r i, cô không tìm c, l i h i con gái. “T i sao con không thích chú y”.

“Con không bi t”. Thanh Tuy n ng m ngh . “Chú y trông có v hung d ”.

Bu i t i, Tô M t n m trên gi ng tr n tr c mãi. Th i kh c t ch mong n tuy t v ng ã qua i. Vì ng i àn ông ó, cô v n luôn s d ng s i n tho i ngo i t nh. Cô t ng khi nào h t t c gi n, anh s ch ng g i i n cho cô. Cô t ng b n thân có th tho i mái h n nh ng cô gái tr tu i, nh ng m i khi êm khuya v ng l ng, cô m i bi t th nào là nh nhung n t n x ng t y.

Tô M t c m di ng, ng ng n h i lâu. Cô ng c nhìn tr n nhà, hai hàng l ch y dài xu ng gò má. Ngày hôm sau i làm v i c p m t s ng húp, Tô M t b ng c m th y, n u c nh v y c ng không ph i là cách. Cô h quy t tâm, thay s i n tho i m i.

Tr c s né tránh c a Tô M t, Châu Vi n S n t ra r t nh n n i. Th nh tho ng, anh n công ty ón cô tan s . Các ng nghi p t ng hai ng i h n hò, m t s lãnh o mu n gi i thi u i t ng cho Tô M t c ng l p t c t b ý nh.

M t bu i t i, Tô M t b ng nh n c cu c i n tho i t s l . Cô gi t mình, nh ng nghe gi ng nói c a i ph ng, cô mãi không ngh ra là ai. Ng i ó c i. “Tr lý Tô, tôi là lão Hàn”.

Tô M t v i lên ti ng: “K s Hàn? Lâu r i không g p!”

K s Hàn c i. “Tôi mu n tìm cô nh ng s di ng tr c kia không g i c, may mà v tôi l u s i n tho i nhà cô”.

Tô M t ngh , ph i r i, ng i có lòng thì ki u gì c ng tìm ra, là mình ngh ng i nhi u.

Cô h i th t th n nên không nghe rõ i ph ng nói gì, ành h i l i.

K s Hàn nh c l i: “V tôi có m t b nh c s ng n c ngoài, mu n chúng tôi làm i lý d án v ô tô, ch y u là l nh v c linh ki n. Tôi có d nh t m công ty, không bi t cô có mu n h p tác không? T mình làm ch dù sao c ng t th n làm thuê c i, cô nói có úng không?”

Tô M t m m c i. “C m n anh! ây úng là c h i t t, nh ng tôi không có ti n góp c ph n”.

K s Hàn nói: “V tôi khen con ng i cô r t t t, tìm i t ng h p tác nên tìm ng i nh cô. Cô quen Tôn T ng c a công ty ô tô B c Trung úng không? Bây gi ông ta là ng i ng u, chúng tôi mu n ký k t h p ng v i công ty ông ta”.

Tô M t hi u ý. “Tôi quen, còn c m y v s p t ng c a các nhà máy phía nam. M i d p l t t tôi v ng i i n h i th m h ”.

K s Hàn vui m ng, nói ùa: “Cô có m i quan h là c r i. T t nhiên, n u có ti n thì càng t t”.

Hai ng i cùng b t c i.

M y ngày sau, k s Hàn n nhà ch i. Nhìn th y Thanh Tuy n c m m t cái bát nh cho mèo u ng s a, bà xã c a k s Hàn ng i x m xu ng quan sát.

Tô M t c i. “Ch c ng thích mèo sao? Mèo nhà em ã tiêm phòng, v a m i t m r a s ch s , c tho i mái vu t ve.”

Bà xã c a k s Hàn nói: “Không ph i”. Ch gi tay cái bát. i con mèo li m s ch s a trong bát, ch m i c m lên xem. “Em còn khiêm t n nói không có ti n u t ? M t cái bát có giá tr nh v y mà em l i cho mèo n?”

Tô M t không hi u.

Ng i ph n nói ti p: “N u ch không nh m thì ây là s n ph m c a th i k Gia T nh, nhà Minh, g i là “Bách hoa tranh xuân”. H i còn là sinh viên, ch t ng i làm thêm ch bán u giá nên c ng bi t m t ít”.

Tô M t c i. “Không th nào!”

K s Hàn nói xen vào. “V vi c này cô nên tin cô y. Cô y có h ng thú v i c nên c ng t ng nghiên c u, còn h c v n b ng hai”.

Bà xã c a k s Hàn c i. “Em gái, giá th tr ng c a cái bát này ít nh t là hai tr m ngàn, ây là giá t m y n m tr c”.

Tô M t s ng s .

K s Hàn c i. “Cô hãy bán nó l y v n u t ”.

Tô M t nh th n, c m cái bát: “Không, tôi s gi l i làm k ni m”.

M i ng i trò chuy n vui v . Khi nh c n th t c pháp lý, Tô M t nói quen lu t s , li ng i i n m i Châu Vi n S n n n c m.

ã lâu m i c cô ch ng h n g p, Châu Vi n S n l p t c nh n l i. Hai ng i g p nhau, trong lòng u có tâm s nên b t giác có chút khách khí và ng ng ng p. H ch trò chuy n vui v v i ng i khác.

Tô M t không t p trung. n t i, ngay sau khi ti n khách ra v , cô nh n c i n tho i c a Châu Vi n S n. “Tôi d i nhà, em có th xu ng d i không?”

Tô M t h i, “Anh quên à?”

“Em c xu ng tr c i!” i cô xu ng d i, Châu Vi n S n h i: “ c a tôi âu?”

Tô M t c i. “Anh quên gi l i ch ng nói rõ, làm sao tôi bi t c?”

Châu Vi n S n nhìn cô m t lúc m i tr l i. “Trái tim tôi”.

Tô M t im l ng.

Anh nhìn i ch khác, n n c i ng ng ngừng: “Bu n nôn quá!” Ng ng vài giây, anh c t gi ng nghiêm túc: “Lâu nh v y ch c em không th không hi u, tôi bây gi ... tôi ã trái tim ch em. Em ng tránh m t tôi, có c không?”

L n u tiên trong i, Tô M t nh n c l i t tình tr c ti p nh v y, cô choáng váng u óc. “Tôi... tôi...”

“Em v n ch a quên anh ta?” Châu Vi n S n h i.

“Không ph i”. Tô M t áp.

Châu Vi n S n g t u. “V y thì c r i. Chúng ta ã qua cái tu i kích ng t lâu r i. Tôi c m th y nên tìm m t i t ng thích h p. Dù ph ng đi n nào, chúng ta c ng r t h p nhau. Em có c m th y nh v y không?”

Tô M t t ch i khéo: “Anh c ng bi t y, tôi s p l p nghi p, s r t b n r n. Bây gi tôi không có tâm t ng h n chuy n này”.

Châu Vi n S n t ra r t thông c m: “C ng úng, ph n nên có s nghi p c a riêng mình. Tôi thích i m này c a em nh t. Em c làm vi c c a em, ch ng tr n tránh tôi là c”.

Anh ta nh quay ng i r i i nh ng t nhiên ng l i, nhanh chóng hôn lên má cô m t cái r i nói nh : “Tôi s i x v i em t t h n anh ta”.

V ng C An n m vi n hai tháng, trong lòng r t b c b i. H r nh r i là anh xu ng gi ng, ch ng g y ba toong t p i nh ng không có s c l c. Cô y tá khuyên nh : “Anh không nên làm nh v y, b th ng ph n x ng c n i u tr m t tr m ngày. Bây gi trong x ng c a anh có hai cái n p inh, ng nh l i b gãy, kh p x ng r i kh i v trí thì r t phi n ph c”.

V ng C An ném cây g y. “Lúc nào tôi m i có th i l i bình th ng mà không c n dùng n cái này?”

“Ít nh t ba tháng n a”.

“Có di ch ng gì không?”

Cô y tá tr i ga gi ng, g p ch n r i anh ng i xu ng. “Ph i xem anh ang nói v ph ng đi n nào”.

V ng C An ng i xu ng mép gi ng, n a c i n a không nhìn cô gái. “V n ng m nh li u có khó kh n gì không?”

Cô y tá m t. “V n này ph i sang khoa sinh lý”. Cô quay ng i i ra ngoài, nói nh m t câu. “L u mạnh!”

V ng C An t nhiên nh ra i u gì ó, h i ngây ng i.

úng lúc này, Tri u T ng Khánh i vào, trong tay c m t p v n b n. Anh ta ngh b ng, có th trêu ch c gái tr , ch ng t s p ã thoát ra kh i n i au tình

c m, ây là d u hi u t t. Anh ta nói: “S p, ây là h p ng c n s p ký tên. Còn n a, c phi u c a An Th nh r t giá nghiêm tr ng. M y thành viên c a h i ng qu n tr c ngày g i i n tho i mu n bàn chuy n v i s p”.

V ng C An xem h p ng, không ng ng u. “Kh i bàn”.

Lão Tri u l i nói. “ y viên Lâm và m t ông già nh t nh òi g p s p”.

“Tôi không g p”.

Lão Tri u c i. “Su t ngày b n h n công ty, tôi còn ph i b th i gian i phó v i b n h ”.

V ng C An ký tên xong, óng b n h p ng. “C m c k b n h , n c a thì u i th ng c ra ngoài. Anh không c n khách sáo v i b n h ”.

Bên này, V ng Á Nam c ng phi n mu n n au u. Vì c cháu trai bà s d ng và tàng tr ma túy b v ch tr n gây nh h ng r t x u, có ti n c ng không th gi i quy t. V ng T Nguy b c ng ch a i cai nghi n hai n m. Tin t c v a lan truy n, c phi u c a An Th nh r i xu ng áy v c. M y thành viên h i ng qu n tr cách m t, hai ngày l i thay phiên nhau n “d i bom” bà ta.

H a vô n chí, g n ây b ng bà ta l i b t u au nhâm nh m. Bà ta ngh th m, ã c t ru t th a r i, sao còn gi ch ng n a. V ng Á Nam ki m tra b nh vi n khác, k t qu cho th y, bà ta ã c t ru t th a vô ích, túi m t có v n , ph i ph u thu t.

V ng Á Nam n m vi n. Các thành viên h i ng qu n tr v n không buông tha, ch y n t n b nh vi n. H l y lý do th m b nh nhân nh ng th c t là a ra m i lý l “t y nã” V ng Á Nam. Bà ta còn ch a lo xong thân mình, l i lo l ng n con trai nhà, cu i cùng ành lên ti ng: “Các ông th xem th ng ó có nh n l i không?” Bà ta c i l nh lũng. “Ch e tính nó cao ng o, không nu t trôi c c t c.”

Ng i làm nhi m v thuy t khách qu nhiên th t b i tr v .

V ng Á Nam tr m m c. Nh n l i nói c a Tô M t hôm ó, bà ta lên ti ng: “Ch m t ng i có th khi n nó thay i ý nh”. Bà ta th dài. “Kêu Thiên B o i!”

B nh vi n lên l ch ti n hành ca m . Vì không có ng i thân bên c nh, bác s ành nói th ng v i V ng Á Nam. “Ca ph u thu t ch có n m m i ph n tr m hy v ng”.

V ng Á Nam m nh m m t i, v y mà tr c khi vào phòng m , n c m t giàn gi a trên g ng m t bà ta. Bà ta th m ngh : N u mình ch có m t thân m t mình, ch t thì ch t, nh ng nhà còn th ng nh , dù ch t c ng không th yên lòng.

Ng m i ngh l i, bà ta quy t nh g p V ng C An.

M t lúc lâu sau, V ñng C An m i xu t hi n. B t g p v m t l nh lòng c a anh, bà ta c n nh n: “Không mu n n thì ñng n. ñâu có ai c m dao k c ép anh. Anh m t n ñng mà y nh cho ai xem? N u tôi ch t, ch c anh s r t vui m ñng”.

V ñng C An ti n lên phía tr c, quan sát bà ta. “Cô s ch t n th sao? Bây gi m i ch b c m t chân vào quan tài, không ai y cô, cô ã t mình nh y vào trong ó.”

V ñng Á Nam th dài. “Hai ñng i úng là x ñng ôi!” Bà ta l i h i: “N u tôi ch t thì làm th nào?”

V ñng C An ghé sát tai bà ta, ch m rãi nói: “Cô yên tâm, m m m ñng gây h a th ñng s ñng dài l m”.

V ñng Á Nam tr ñng m t v i anh.

Anh ti p t c lên ti ñng: “Cô không ch t c. Vi c u v i tr i, v i t, v i con ñg i là m t l c thú. Cô ch tr i, còn ai u v i cháu?”

V ñng Á Nam s t ru t. “Tôi ã l n tu i nh v y, anh không th nói m t câu d ñng h n sao?”

V ñng C An chau mày. “Cô mu n nghe i u gì? Cháu còn m t mi ñng c m thì tuy t i không thi u Thiên B o n a mi ñng?” V ñng Á Nam nh nói n a nh ñng anh ã h t kiên nh n, xua tay. “L ñng nh ñng quá, mau y bà y vào i! Bà y không ch t thì tôi b bà y làm phi n n ch t thôi”.

V ñng Á Nam t c n m c ngón tay run run, ch vào ñg i V ñng C An, “Anh... anh...”

V ñng C An v n i m nhiên. “ ñâu ph i y cô i thiêu s ñng, cô s gì ch ?”

V ñng Á Nam h t cách, v i d n dò. “Bây gi ñhà không có ai, anh nh i th m Thiên B o”.

V ñng C An tr l i ngay. “Cháu không r nh”.

Nói thì nói v y nh ñng V ñng C An v n dành th i gian t i ñgôi bi t th c a T ñng gia. T ñng Thiên B o v n say s a hát t ñng trên. L n này, anh ta kéo anh cùng hát bài Bình T .

V ñng C An v nh vào u anh ta m t cái. “M c u b m, c u còn tâm tr ñng vui ch i sao?”

T ñng Thiên B o ñng ñng n nhìn màn hình ti vi. “Th ký Tô hát r t hay”.

V ñng C An ñg i xu ñg t cùng anh ta, c t gi ñng l nh lòng: “C u ñng nh n a, cô y i r i”.

T ñng Thiên B o ñng m ñng . “Lúc ch a i, th ký Tô i x v i tôi r t t t”.

V ng C An im l ng, m t lúc sau m i lên ti ng: “Cô y i x v i tôi ch ng t t chút nào”.

G n n mùa xuân n m sau, công ty Tô M t góp v n u t b t u ho t ng. C phi u c a An Th nh do cô s h u c ng d n t ng giá, ch ng m y ch c ã t ng g p ôi.

M t hôm, cô và Châu Vi n S n tr v nhà sau khi cùng i n ngoài, úng lúc ng Th y An n thành ph này công tác, nhân ti n qua th m Thanh Tuy n. Thanh Tuy n c ng không c tuy t b . Ba ng i h i ngâ ra khi ch m m t.

Châu Vi n S n r t t nh , ng i m t lát li n ng d y cáo t . i Thanh Tuy n ng tr a, ông bà Tô i ra ngoài, ng Th y An m i nói v i Tô M t: “Xem ra bầy gi cu c s ng c a em r t t t”.

Anh ta v n nh x a, ch là có v phát t ng, b ng to h n tr c, mái tóc hai ngày không g i ã bóng nh y, tính cách c ng hi n hòa, nói nhi u h n tr c.

Tô M t c i c i. “Anh c ng t t y ch !”

ng Th y An m m c i, l y di ng ra cho cô xem nh. “ ây là con trai anh”.

Tô M t nhìn k . “ p trai, gi ng v anh”.

ng Th y An th dài. “Có nh ng vi c anh không nên can thi p nh ng d u sao c ng là ch quen bi t nhi u n m...” Anh ta d ng l i, t ng t h i: “Ng i àn ông v a r i là i t ng c a em à?”

Tô M t không ph nh n c ng ch ng kh ng nh, ch “ m” m t ti ng.

ng Th y An hi u nh m. “Em nuôi con m t mình, ph i h t s c c n th n. Con ng i em th t thà, ng ng i ta dùng l i ngon ti ng ng t l a d i...”

Tô M t c i. “Tôi có gì áng anh y l a?”

“Anh ta c ng tái hôn sao? Có con ch a?”

“Anh y ch a t ng k t hôn”.

“Anh ta làm ngh gì?”

“Lu t s ”.

“Lu t s là tinh khôn nh t, ch a ly hôn ã ngh n chuy n chia tài s n. Anh ta có nói s k t hôn v i em không?”

Tô M t c i c i. “Anh y v a h i tôi chuy n c i xin, tôi còn ang suy ngh ”.

“ úng, em không th th y ng i ta p trai là m m lòng. Em ph i ngh n Thanh Tuy n tr c tiên”.

Tô M t nói: “Anh y m v n phòng lu t, i u ki n bây gi t t h n tôi nhi u. Anh y còn nói s cho Thanh Tuy n h c tr ng qu c t , sau này i du h c c ng thu n ti n”.

ng Th y An im b t.

Tô M t nói ti p: “Th t ra tôi nên c m n anh”.

ng Th y An t v nghi ho c. “C m n anh gì ch ?”

Tô M t không tr l i, l i h i. “N u tôi tái hôn, anh có b ng lòng n tham d l c i không?”

“B ng lòng, n u qu th t em có ngày ó”.

“V y anh nh t nh ph i n y nhé”.

Ông bà Tô v a vào c a, tình c nghe th y hai câu cu i cùng. i ng Th y An ra v , ông bà l p t c h i con gái: “Ti u Châu ã c p chuy n k t hôn v i con à?”

Tô M t g t u.

Ông Tô c i c i, không nói gì, còn bà Tô ph n kh i n m c suýt v tay. Bà h i: “Hai a nh ngày nào, m ng m t tháng n m? Không bi t ngày ó, l ch âm có t t không?”

Tô M t v i lên ti ng: “Con ph i suy ngh ã”.

Lúc này ông Tô m i lên ti ng. “Con ng b l m t ng i àn ông t t, c u y i x v i Thanh Tuy n c ng ch ng có gì áng phàn nản”.

Bà Tô ph h a. “ úng v y, t u c c ng khó tìm y ch ! Con nuôi con nh , tìm m t ng i àn ông nên th n tr ng m t chút”.

Tô M t có chút b c b i. “B , m , con ã h n ba m i tu i r i. Có nh ng vi c con bi t t cân nh c”.

Bà Tô c i. “Ái chà, bây gi cô m c lông cánh, có kh n ng ki m ti n nên ch b m phi n ph c ph i không?”

Ông Tô c ng c i. “ c r i, nh ng có m t i u ki n, con ng khi n Ti u Châu b cu c, ch y i tìm gái tr y nhé!”

Bà Tô “xì” m t ti ng. “Là ông mu n tìm gái tr thì có”.

Ch ng ki n c nh hai ông bà già “li c m t a tình”, Tô M t v a bu n c i v a ng ng m . Ng m i ngh l i, trong lòng cô v n không th d t b . Cô ành “ i ng vòng”, g i i n cho Tùng Dung. “Tôi s p k t hôn. N u có th i gian, ch và lão Tri u hãy n ây u ng r u m ng”.

Tùng Dung ng n ng i. “Em gái, cô k t hôn v i ai v y? Hai ng i... cô và ng i kia không có kh n ng th t sao?”

Tô M t h i. “Ng i kia g n ây th nào? Châ ã lành l n ch a?”

“Cô ã nghe nói anh ta quay v An Th nh ch a? Nh ng chuy n khác v n bình th ng”. Tùng Dung còn nh nói câu gì nh ng l i thôi, ch nói. “Ch c chân s p kh i r i, nghe nói thág sau tháo ình”.

Tô M t không h i thêm i u gì.

Tùng Dung không th kìm nén s hi u k , h i. “ i t ng c a cô làm ngh gì? Tính cách th nào?”

Do v n ch a chính th c quy t nh nên Tô M t không mu n ti t l nhi u. Cô ch áp: “Ng i bình th ng, i u ki n t ng t tôi. Tính cách... khá truy n th ng, con ng i anh y r t t”.

Tùng Dung th dài. “C ng ph i, gái nhà lành nh cô nên tìm m t ng i àn ông truy n th ng. Lo i ng i khác, quan i m không gì ng nhau thì cu c s ng s r t m t m i”.

Tô M t bi t l i nói c a Tùng Dung có ý t sâu xa nh ng không ti n h i nhi u. Nh l i thái và l i nói c a ch ta, trong lòng cô b ng đ ng ngu i l nh. Cô c g t b h t nh ng suy ngh không th c t .

bên này, Châu Vi n S n “t n công” m nh m .

Vì vi c c a công ty, Tô M t mu n tìm anh h i m y v n liên quan n pháp lu t. Anh h n vào bu i tr a, rõ ràng mu n cùng cô n c m, nhân ti n nói chuy n riêng t , cô li n t ch i v i lý do bu i tr a ã h n khách hàng. Cô tr c ti p n v n phòng lu t trong gi làm vi c.

Châu Vi n S n ang ng i tr c máy tính trong phòng làm vi c. Không bi t anh xem th gì mà khi Tô M t y c a i vào, anh c ng không bi t.

Tô M t c i. “Anh xem cái gì mà nh p tâm v y?”

Châu Vi n S n l p t c ng ng u. “Ch ng có gì c ”.

Tô M t ch tùy ti n nói câu này nh ng tr c ph n ng c a anh, cô l i sinh nghi, c i, nói. “L nào liên quan n em?”

Châu Vi n S n óng trang web. “Không ph i”.

Tô M t im l ng nhìn anh.

Châu Vi n S n không ch ng n i, t nhiên th dài, xoay laptop v phía cô. “Bây gi không gì ng tr c kia, tay này ngày càng n i ti ng”.

Trên màn hình xu t hi n m y t m nh m m ch p h p êm. Tô M t li c qua r i cúi u m k p tài li u. “Vào ch chính i, lát n a em còn b n vi c khác”.

“Vi c gì?”

Tô M t không t p trung. “Em v công ty h p”.

Châu Vi n S n h i. “V a r i nói chuy n i n tho i, em nói h n khách hàng c mà?”

Tô M t ngậy ra. “ úng, em h p xong m i i g p khách hàng”.

Châu Vi n S n t ra không vui. “Em ng i phó v i anh n a. Anh i x v i em th nào, em âu ph i không bi t. Anh c ng không th trối ch t em, em âu c n nói d i anh nh v y!”.

Tô M t không ành lòng. “Không ph i em mu n nói d i, ch là em...”

“Ch là gì ch ?”

“Em...” Cô m m c i, c g ng làm d u b u không khí. “Anh nghiêm túc nh v y khi n em b áp b c r t l n”.

Châu Vi n S n bình t nh h i l i: “Áp l c gì? Lúc vào ây em v n còn bình th ng. Sau khi nhìn m y t m nh trên m ng, tâm tr ng c a em l p t c thay i”.

Tô M t ph n bác: “ ây là chuy n riêng t c a em”.

Châu Vi n S n l c u. “Em còn nói không mu n l a d i anh? Ngay t u anh ã h i em có nh anh ta hay không. Lúc ó rõ ràng em ph nh n. Em làm v y có c coi là l a d i tình c m c a anh không? ây c ng là chuy n riêng t c a em?”

“Anh... anh c vúp l p mi ng em”.

“Em không nói lý l ”.

L n u tiên hai ng i chia tay mà không vui v gì.

M y ngày sau ó, trong lòng Tô M t y tâm s . Cô không mu n v nhà c ng ch ng mu n i làm, làm vì c gì c ng u o i. Ch vì trong tay v n còn d án c n theo dõi, cô bu c ph i n công ty.

Lúc i vào tòa nhà v n phòng, Tô M t nhìn th y m y cô gái xúm l i qu y l tân xem t p chí và tán g u.

“Các cô nói chuy n gì trong gi làm vi c th ?” Tô M t h i.

Cô nhân viên l tân ch vào t t p chí tài chính s m i nh t. “Ch Tô, h i còn Nam Chiêm, ch bi t ng i này không? Anh ta r t phong l u, trên m ng toàn tin t c lá c i v anh ta, tay còn ch ng g y ã b ch p hình hò h n v i cô ng i m u tr n i ti ng. L t view trên Weibo c a cô ng i m u t ng v t, r t nhi u ng i nh n xét, bàn lu n sôi n i bên d i”.

Tô M t nhìn t m nh ch p g n hai cô cháu b t tay trên t p chí. “Tôi không quen”.

Cô nhân viên nói ti p: “Trong t p chí có bài ph ng v n anh ta. G n ây anh ta r t n i ti ng. Lúc tr c ch ch a t ng nghe nói t i sao?”

Tô M t c m t t p chí lên xem. Bài vi t có tiêu : “Nhà giàu n i nghi p nh th nào? Tr ng h p thành công c a An Th nh, Nam Chiêm”. Cô c m t lát, tr l i: “Tôi không có n t ng gì c ”.

Bên c nh li n có ng i nói xen vào, cho bi t m t ng i bà con c a ng i quen t ng làm vì c khách s n c a anh ta, anh h c a b n h c t ng g p anh ta h i ngh th ng m i, còn ng i n c m cùng bàn...

Tô M t g p quy n t p chí l i. “ n c m ã là gì ch ? Tôi còn t ng lên gi ng v i anh ta”.

M i ng i t ng cô nói ùa, c ng nhao nhao. “Tôi c ng mu n lên gi ng v i anh ta, t t nhiên ph i nh ùng bao”.

Tô M t ném t báo sang m t bên. “Làm vì c i, tán g u li u có c m n không?”

Bu i chi u i làm v . Châu Vi n S n n nhà th m b m và con gái Tô M t. Anh h i ng ng ng p khi nhìn th y cô, n khi ch còn hai ng i, anh m i lên ti ng: “Hôm ó là anh không úng, nói chuy n h i quá, em ng b ng!”

Tô M t ng bên c a s , đôi m t nhìn ra ngoài. B u tr i phía nam trong v t, ch c n i ó ã b t u nóng b c.

“Em không th đ t b , t i sao không i h i cho rõ ràng?” Châu Vi n S n lên ti ng.

Tô M t c i c i. “T t c ã là quá kh , còn h i chuy n ó làm gì? H n n a... Anh y v n là ng i nh v y, nên có cu c s ng nh v y. C ng t t, i v i em mà nói, ây là s gi i thoát”. Ít nh t, sau này cô không c n ti p t c day đ t hay u tranh t t ng gi a đ c v ng và khí phách m t cách n c c i.

Châu Vi n S n: “Em không có lòng tin vào anh ta sao?”

Tô M t th dài: “Anh c ng nhìn th y m y t m nh ó còn gì. Anh có nh n ra n c i c a anh y r t nh nhõm, tho i mái không? Có l ây mới là con ng i th t c a anh y”.

Châu Vi n S n im l ng.

Tô M t mu n khóc nh ng l i m m c i. “X y ra nhi u chuy n nh v y, bây gi anh y có th i u ch nh tâm tr ng c nh th này c ng không đ dàng. Th i gian là li u thu c hi u nghi m, đ n đ n anh y s quay v cu c s ng tr c kia”. Cô quay sang Châu Vi n S n. “M i chúng ta u có cu c s ng thích h p v i mình.”

Châu Vi n S n ti n l i g n, nh nhàng ôm vai cô.

Tô M t t a u vào vai anh. “Em xin l i, cho em đ a m t lúc”.

Trong lòng Châu Vi n S n r t ph c t p. Anh không tìm c, nói nh : “Em có th đ a c i”.

Hôm nay, trong lúc V ng C An ang tri u t p cu c h p lãnh o các phòng ban, c a phòng h i ngh t nhiên b y ra. Châu Vi n S n i vào, ném t m thi p c i màu lên bàn.

V ñng C An li c qua nh ñng không m ra xem. Anh nói: “Ra ngoài!”

Châu Vi n S n h m h m, không nói m t l i, v a ti n l i g n, tung cú m. M i ng i u tr n m t, há h c mi ñng. V ñng C An t c gi n, c ñng vung tay ánh tr . Chân anh còn ch a lành h n, nh ñng ñng i bên c nh u gi tay ra . Anh g m lên: “T t c tránh ra!”

Hai ñng i àn ñng tr ñng m t nhìn nhau m t lúc, t a nh v n có ý ti p t c “cu c chi n”. M i ng i không dám can ñng ch , ch còn cách kéo Châu Vi n S n ra xa.

V ñng C An xoay xoay c tay, l i ng i xu ñng gh . Anh nói v i Châu Vi n S n: “Hôm ó, tôi b o cô y i cùng c u. Không ñng cô y th t s theo c u. Ch a n n a n m ã... C u quay v h i cô y, cô y làm th có ph i v i tôi không?” D ñng nh anh mu n nói i u gì nh ñng l i nu t xu ñng c h ñng, ch l nh lòng th t ra m t t : “Cút!”

Nh ñng ñng i xung quanh u không dám ho he. Xong vì c, ñng ch l i kêu m i ng i h p nh bình th ñng.

H t gi làm, i qua v n phòng t ñng giám c, V ñng C An nghe th y m t cô nhân viên nói h i to ti ñng.

Cô gái nói: “Tôi quen dùng máy tính này r i, i gì mà i?”

ñng nghi p phòng k thu t tr l i: “H th ñng này ã l i th i”.

Cô nhân viên c i. “Anh m i n nên không bi t, ây là máy tính c a lãnh o c phòng tôi. Tôi t nhiên phát hi n trong máy tính có m t th r t bí n”.

V ñng C An quay l i c a v n phòng, g i cô gái: “L c Hu , cô l i ây!”

L c Hu ch y t i. “Ch t ch V ñng, anh tìm tôi có vì c gì?”

V ñng C An nói th ñng: “Mau chuy n sang phòng làm vì c c a tôi!”

L c Hu ñgây ra. “Ý anh là máy tính hay là tôi?”

“Nhanh lên!”

Cô gái tr l p t c tuân l nh.

i cô gái i ra ngoài, V ñng C An m laptop c a Tô M t. Anh m h t t p tin này n t p tin khác. N i dung bên trong phân lo i r t chi ti t, rõ ràng, qu nhiên là cách làm vì c c a cô.

Ngoài nh ñng t p tin liên quan n công vì c không còn n i dung gì khác. Anh tìm ki m r t lâu. t nhiên c m th y mình th t u tr , l i n ném con chu t, c m áo khoác i ti p khách. Ra n c a phòng, anh ch t quay l i, nhìn ch m ch m laptop m t lúc. Cu i cùng, anh g p màn hình xu ñng.

Bu i t i, V ñng C An ti p khách n n a êm m i v nhà ñng i. Ai ñng anh tr n tr c trên gi ñng mãi v n không th ch p m t, g n nh c êm m t ñng .

M y t i ti p theo u n c m xã giao ngoài, V ñng C An ép b n thân không ngh ñn chuy n ó. Anh u ñng ngày càng nhi u, lão Tri u h t cách, ngày nào c ñng lái xe ña anh v .

Nhà hai ñg i cách nhau khá xa, lão Tri u v ñm u n, khó tránh kh i b Tùng Dung c n nh ñn. Anh ta v ñn m t m i, l i b nói ñên trong lòng b c b i. Ng m i ngh l i, anh ta n y ra m t ý, tìm ña nh c có m t bài hát ti ñng Qu ñng ông, phát hai l n trong xe ô tô c a V ñng C An. L n u tiên V ñng C An còn không ý, l n th hai, anh không tìm c, nói th ñng. “ ñn ào quá, anh mau t t i!”

Lão Tri u gi b không nghe th y, nam ca s hát r t h p tình h p c nh:

“Tôi v ñn c i nói, dù ch là ñn c i g ñng g o.

Nhìn khách kh ña không ñng ñng chúc m ñng em.

V ñn là i u nh c c a ngày hôm qua, nh ñng hôm nay càng tuy t di u h ñn.

Tôi v ñn chúc phúc, chúc phúc ñm c i ñnày.

Tôi ñng m áo c i, g ñng m t ñng sau áo c i.

Dù không th y g ñng m t ó nh ñng lòng tôi ñn ñót xa.

Không mu ñn nói thêm ña câu, vì ch e s r i l .

Duyên ñn t ñn, ai còn ý ñn lý do.

cô ñn c ñng thêm ñi tr ñng tr i, thu ban u u qua i.

D u có lòng si mê, c ñng khó ñng g p g hay chia ly.

Hình bóng trong b váy c i ñn ñi xa,

i t i tu ñn tr ñng m t nh gi c m ñng t ñngào.

Tôi ch ñng mong nh ñng chuy n tr c kia theo em i th t xa,

lòng tôi yên t nh ñn ñn c.

Tôi ñng tình c m x a theo áo c i ñi xa,

T t c i ñi ñn l i t u.

N u tình yêu nh gi c m ñng cu i cùng v ñn tan,

Tôi c ñng s ti p t c không ñng ñng tìm l i!”⁽³⁾

V ñng C An ñn ñh i say. Anh im l ñng su t quã ñng còn l i. Anh xu ñng xe, i vào ñng i bi t th g ñn b bi ñn. Cánh c ñng sau l ñng khép l i, xung quanh vô cùng yên t nh, không gian r ñng l ñn ch còn m t mình anh.

V ñng C An i vào ñnà, ra sân sau, b b i v ñn khô c ñn. Anh lên t ñng hai, trên ó có m t c ñn phòng v ñn ñn ñn v ñng l ñng.

Anh l i xu ñng phòng khách, châm m t i u thu c trong bóng t i. Hít vùi h i, anh ch t nhìn th y cây piano ñn lâu không ñng t i gó c phòng. Anh ch ñng g y ba toong i t i, m ñn p ñn, th ñng ñng m t tay ch i ñn. Th i ñnien

thi u, anh b ép h c th này, gi v n nh mang máng. i u nh c v a nghe tr c ó vang lên t ng h i trong u anh. V ng C An n n c i t gi u, b ng ném cây g y, i kh p kh nh ra sofa r i ng i xu ng. Anh ng ng i, t a vào thành gh cho n n a êm.

Anh s ng m t mình trong ngôi nhà này ã quá lâu.

N a n m tr c, ngôi bi t th b anh c m c l y ti n kinh doanh, g n ây m i chu c v , b i n i này ch a ng quá nhi u h i c c a anh v i ng i ã khu t. Nó gi ng m t a hát c , ghi l i kho ng th i gian ã qua, càng gi ng m t ngôi m xa hoa. Trên bia m kh c dòng ch ánh đ u n a cu c i m t ng i àn ông: lúc nh m ch t, tu i trung niên m t con, tha h ng n i x ng i, l c ch n phù hoa.

L i là m t êm m t ng .

Ngày hôm sau, V ng C An n công ty t sáng s m. Anh m máy tính c a Tô M t, iên cu ng tìm ki m. Cu i cùng, anh phát hi n m t file n m sâu trong m c l c. File ó có tên n gi n là: “Wang⁽⁴⁾”.

Tim anh b t giác p nhanh h n. Anh l p t c m ra, bên trong ch có hai t m nh, trong nh ch có hai ng i. nh ch p h t r t lâu tr c kia. Lúc ó, ánh m t c a hai ng i còn né tránh, n c i khách sáo, thái phòng nh ng l i không th ki m ch c mu n xích l i g n i ph ng.

T t c đ ng nh ã x y ra t r t lâu nh ng c ng gi ng m i ch ngày hôm qua.

V ng C An nhìn m m m t h i. Khi nh th n, anh b t giác l c u, nh ch mi ng. Anh th m ngh , ít nh t cô y c ng tâm n mình. Anh ch t c m ng vì ý ngh này. Toàn thân anh vô cùng nh nhõm, trong lòng ph i ph i.

Bên ngoài có ng i gõ c a, th ký i vào nói nhóm phóng viên c a m t t báo ã t i n i, nh c anh chu n b ph ng v n.

V ng C An i ra ngoài, nhi t tình b t tay, hàn huyên v i i ph ng.

Cô phóng viên tr tu i t ra r t chuyên nghi p, bi t cách n nói. u tiên, cô ta nghiêm túc ph ng v n anh v ph ng h ng phát tri n c a công ty và các đ án. Cô ta c ng h i v quá trình i du h c c a anh. T t c đ i n ra bình th ng, ai ng câu cu i cùng, cô phóng viên t nhiên chuy n tài: “Bên ngoài lúc nào c ng có tin n v chuy n tình c m c a V ng T ng, có th nói vô cùng ph c t p, khó b phân bi t th t gi . Không bi t V ng T ng có h ng thú nói m t chút v chuy n tình c m v i công chúng không? Ví d , anh nh lúc nào m i b c vào cu c s ng hôn nhân? Anh có yêu c u gì v m t n a c a mình? Anh ã g p ng i ph n nh v y ch a...”

Tr lý c a anh c t ngang: “Nh ng câu h i này u liên quan n chuy n riêng t , tr c ó chúng ta ã nói rõ ch bàn chuy n công vi c...”

Cô phóng viên t ra áng ti c: “ úng v y, V ñng T ñng có th không tr l i”.

V ñng C An im l ñng nhìn b n h . M t lúc sau anh m i c t gi ñng bình th n: “Tôi ã g p m t ñg i ph n nh v y”.

Trong phòng b ñng im l ñng nh t . M i ñg i u không ñg anh l i ph i h p nh v y. Cô phóng viên v i lên ti ñg: “Nh t nh cô y r t xu t s c”.

V ñng C An tr m t m t lát. “Không, cô y không xu t s c l m”.

Cô phóng viên l i nói: “Ch c ch n cô y phù h p v i yêu c u v ñg i b n i c a anh?”

“C ñg không ph i”. V ñng C An n n c i ôn hòa. “Sau khi g p cô y, m i yêu c u c a tôi u ném vào s t rác”.

Cô phóng viên t ra hi u k . “Ch c cô y có i m thu hút anh úng không?”

V ñng C An nói th ñg: “C ñg không th nói v y, chuy n này ch ñg có cách nào so sánh”. Anh t nhiên nh ra i u gì, nh chìm vào h i c xa x a. Anh c g ñg kìm nén, c t gi ñg nh ñàng: “Có ñg i nói v i tôi câu này. i v i nhi u ñg i, trên i luôn t n t i m t i t ñg, b t k cô y t t hay x u, chúng ta c ñg không mu n t cô y bên c nh ñg i khác so sánh”.

B t k cô y cao hay th p, g y hay béo, xinh p hay x u xí, l ñg thi n hay ác c... B n u không mu n so sánh v i ñg i khác.

K t thúc cu c ph ñg v n, V ñng C An i ra góc hành lang, ñg t a vào c a s hút thu c.

Ti t tr i tháng Ba, sau c n m a, gió th i bên ngoài c a s mang n h i nóng, khi n con ñg i có c m giác cu c i trôi vùn v t. V ñng C An th dài, rút i n tho i d n dò lão Tr ñg. “Bây gi chú hãy n ón tôi, nh chu n b h ñg n n và ti n vàng tôi i th m m”. M t lúc sau, anh l i g i i n cho th ký: “Cô hãy t m t vé máy bay i Giang Nam... Càng s m càng t t.”

Giang Nam tháng Ba, s c xuân ñg p tràn.

Châu Vi n S n là tín o C c, vì v y, Tô M t và anh ch n nhà th l n nh t a ph ñg t ch c ám c i.

Ban u h t ñg không ông khách, ai ñg bà con h hàng c ñg thêm ñg nghi p, b n h c c a hai ñg i... c ñg ch t kín m t gian phòng. Gia ñh ông Chung n Giang Nam t hai ngày tr c. Ngoài ra, m y ñg i b n thân a c con cái và ñg Th y An c ñg n chúc m ñg.

Trong i s nh nhà th n ào, náo nhi t, Thanh Tuy n và m t c u bé tên Th ch u làm thiên th n nh i tr c. Hai a tr m c p, h ñg ph n ch y i ch y l i nô ùa. Kh p n i vang lên ti ñg ñg i l ñg i nhau, tr con la hét...

Tô M t ñg i phòng cô dâu c ñg nghe th y, t nhiên c m th y au u.

Phù dâu ang trang i m thêm cho cô, cô h i: “Bên ngoài r t ông ng i, úng không?”

Cô phù dâu tr l i: “C u và ông xã m i nh ng ai còn không bi t? Th t ra ng i ta n gi th đi n cho ph n tái hôn y mà”.

Tô M t l m b n.

Cô phù dâu quan sát cô m t lúc, chau mày, nói: “Nào, cô dâu ph i c i t i m t chút, sao trông c u ch ng t p trung gì c . Minh nh l n tr c có m t b n h c k t hôn, c u c i tít c m t.”

Tô M t c i c i.

Cô phù dâu th dài. “Minh su t ngày làm phù dâu cho các c u. C u c i l n th hai r i mà m t n a c a mình v n ch ng th y âu, úng là lo th t y!”

Tô M t n m tay b n: “C thu n theo t nhiên, c u hãy tìm m t ng i có i u ki n v a t m, t t tính là c”.

Cô phù dâu nói: “Lúc k t hôn, ch ng có ng i nào nh c n tình yêu, ai c ng t ra xem nh . C u v v t úng không?”

Tô M t l ng thnh, m t lúc sau m i lên ti ng: “Có th g p, không th c u”.

Cô phù dâu c i. “Sâu xa th t y!”

Tô M t th dài. “M i ng i u nói ph n tìm ch ng nên tìm ng i yêu mình h n mình yêu anh ta, nh v y anh ta m i càng i x t t v i mình”.

Cô phù dâu g t u. “Minh c ng ngh v y. Có th nhìn ra, lu t s Châu i x v i c u r t t t. Cu c hôn nhân l n này ch c s n u b c r ng long”.

Tô M t không ti p l i, chuy n sang chuy n khác. “Tr c kia mình s ng v i ng Th y An vài n m, bây gi ngh l i m i th y mình không h h i h n. Minh t ng yêu anh ta, mình cam tâm tình nguy n s ng v i anh ta, b t lu n k t qu th nào, mình c ng b ng lòng gán ch u h u qu ”.

Nghe câu này, cô phù dâu c m th y không bình th ng. “C u sao th ? R t cu c c u mu n nói gì?”

Tô M t im l ng m t lúc m i tr l i: “Nói th t, l n này k t hôn, trong lòng mình không ch c ch n l m”. Cô l y h t d ng khí, ti p t c: “Dù t t n m y c ng không ph i u mình mong mu n. T i sao mình ph i khi n b n thân ch u m c?”

Cô phù dâu kinh ng c nhìn cô.

Tô M t quan sát mình trong g ng, ôi tay eo g ng màu tr ng c a cô n m ch t. Cô t nhiên túm tay phù dâu, c t gi ng kh n c u: “Phi n c u i g i anh Vi n S n vào ây giúp mình. Minh c n nói chuy n v i anh y. Là mình... mình có l i v i anh y”.

Cô phù dâu không tin n i vào tai mình. “C u iên r i! n lúc này r i mà c u còn mu n h y ám c i?”

“B n mình ch a ng ký k t hôn, ám c i v n ch a b t u. Bây gi là c h i cu i cùng c a mình”.

Bên ngoài d n tr nên yên t nh. Ti ng m c s vang lên rõ ràng: “Hôm nay, chúng tôi t ch c l thành hôn cho ng i anh em Châu Vi n S n và cô Tô M t t i thánh ng trang nghiêm, tr c m t Th ng và các v quan khách. Trong Kinh thánh tân c, th n nói: “Ng i ó s ng m t mình không t t, ta ph i t o ra m t b n i cho anh ta...” Các b n c ng nên ghi nh , các b n không ph i m t mình b c vào hành trình c a i ng i. Khi i di n v i khó kh n, các b n ng s s t, hãy m nh d n c u xin s giúp c a ng i khác”.

Cô phù dâu nhìn Tô M t b ng ánh m t ti c nu i. “Bây gi không còn c h i n a, c u ph i i ra ngoài r i”.

Cô v a d t l i, bên ngoài có ng i tuyên b cô dâu i vào. S c m t Tô M t tái nh t. Không bi t trong lòng ngh gì, cô ng d y, t t i ra ngoài.

Trong lúc b c i, cô c m th y vô cùng c ng th ng, mí m t gi t gi t, hai tai ù ù. Cho n khi ng tr c ám ông, cô v n ch a nh th n. Cô nh c m th y dòng máu ch y trong huy t qu n b t o n khi i qua trái tim, khi n cô vô cùng khó ch u.

Tô M t ch a bao gi lu ng cu ng nh v y.

M c s m m c i, h i: “Ai ng ý g cô gái này cho v tiên sinh kia?”

B n bè và ng i thân u gi tay: “Tôi ng ý. Chúng tôi u ng ý”.

M c s l i h i: “Ai không ng ý g cô gái này cho v tiên sinh kia?”

M i ng i c i .

M c s v a nh c l i tuyên th , c a nhà th t nhiên b y ra. M i ng i u quay ra phía sau.

Ánh n ng chi u vào, ng i àn ông ng ng c sáng nên ám ông không nhìn rõ g ng m t c a anh, ch bi t ng i àn ông có thân hình cao l n. Anh d i m t v phía tr c, nhìn th y cô dâu, anh l p t c i t i. Tay anh c m cây g y ba toong, b c i không t nhiên, anh ch là m t ng i què.

Anh ch ng kiêng dè ai, th m chí ánh m t l v ph n n . Trên su t quăng ng i vào, anh không r i m t kh i m t ng i.

Ng i ó m c áo c i tr ng tinh khô, n c m t giàn gi a, c ng ch nhìn anh.

N m ba m i hai tu i, Tô M t tái hôn. Cùng n m ó, cô sinh con trai, t tên là Ch ⁽⁵⁾.

Ghi chú:

1. “ o n ch ng vân” là bàn tay có hai u ng sinh m nh và ng trí tu c t nhau. Theo quan ni m c a ng i x a, àn ông có “ o n ch ng vân” có n ng l c t o c a c i, s nghi p thành công.

2. Song th h bác: Do nhân v t Chu Bá Thông trong tác ph m Anh hùng x iêu c a Kim Dung sáng t o, t c hai tay ánh nhau, m i tay dùng m t chiêu võ thu t khác nhau.

3. L i bài hát ng sau b áo c i trong b phim truy n hình kinh i n c a Hong Kong th p niên 80 th k tr c, Tri u phú l u mạnh.

4. Wang: phiên âm c a ch V ng.

5. Ch : có ngh a là bay lên cao.